

แหล่งทองคำในภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียง

แหล่งแร่ทองคำ บ้านบ่อทอง อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี

ประวัติการค้นพบแหล่งแร่ทองคำ บ้านบ่อทอง อำเภอกบินทร์บุรี ไม่ปรากฏหลักฐานที่แน่นอน แต่จากรายงานและเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับแหล่งแร่ทองคำแห่งนี้ เชื่อว่า เหมืองทองแห่งนี้ได้เปิดดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๖ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ การทำเหมืองแบบอุโมงค์ดำเนินการโดยนายช่างไทยซึ่งต่อมามีบริษัทต่างประเทศคือบริษัท The Kabin Syndicate of Siam และ บริษัท Societe des Mines de Kabin เข้ามาดำเนินการต่อ แต่ภายหลังได้หยุดกิจการไปโดยไม่ทราบสาเหตุ ปริมาณทองคำที่ผลิตได้ในช่วงนั้นไม่ทราบแน่ชัด เพียงแต่เป็นคำบอกเล่าว่า บริษัทในสมัยนั้นสามารถขุดทองได้ขนาดเท่าผลมะพร้าวห้าหัวทั้งเปลือกทุกวัน (ชาวบ้านบ่อทอง ๒๔๕๖)

ในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ กรมโลหกิจ (กรมทรัพยากรธรณี) ได้เริ่มดำเนินการสำรวจแหล่งแร่ทองคำแห่งนี้จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๔๔๘ ได้โอนกิจการทำเหมืองให้แก่ศูนย์อุตสาหกรรมเหมืองแร่ (องค์การเหมืองแร่) ศูนย์อุตสาหกรรมเหมืองแร่ได้เปิดทำเหมืองชั่วคราว จนกระทั่งถึงเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ จึงได้หยุดการสำรวจและพัฒนาเหมือง หลังจากนั้นไม่ปรากฏว่ามีการดำเนินการทำเหมืองอีก ผลผลิตแร่ทองคำในระหว่างการดำเนินการเหมืองทองคำนี้ของกรมโลหกิจและศูนย์อุตสาหกรรมเหมืองแร่ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๔๗ - ๒๔๔๘ ได้ปริมาณทองคำคิดเป็นน้ำหนัก ๕๔,๖๗๕.๕๖ กรัม

ต่อมากรมทรัพยากรธรณี ได้รื้อฟื้นการสำรวจแหล่งแร่ทองคำ บ้านบ่อทอง อำเภอกบินทร์บุรี ขึ้นใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ การสำรวจครั้งนี้ประกอบด้วยหน่วยงานของกรมทรัพยากรธรณีหลายฝ่าย คือ กองเศรษฐธรณีวิทยา กองช่าง กองโลหกรรม และ กองรังวัด การสำรวจได้กระทำโดยวิธีการสำรวจธรณีวิทยาภาคพื้นผิวดินและการเจาะ

การเข้าถึงแหล่งแร่

การเดินทางเข้าแหล่งแร่ทองคำบ้านบ่อทอง สามารถกระทำได้ทั้งโดยทางรถไฟและรถยนต์ ทางรถไฟ : โดยทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือจากกรุงเทพฯ ถึงสถานีกบินทร์บุรี แล้วต่อไป บ้านหนองสังข์ ด้วยรถยนต์ตามทางหลวงสายปราจีนบุรี-อรัญประเทศ เป็นระยะทางประมาณ ๑๓ กม. จากบ้านหนองสังข์เดินทางต่อไปอีกประมาณ ๒ กม. จะถึงบ้านบ่อทอง